

מסורת הש"ס

(א) ד"ר קנע. [מוסע"י]
(ב) [קדושין יד.] ג. [ע'
מוס' עירובין טו:] ד"ה
ורנען ומוס' לעיל כא:
[ה' כתיבה], (ד) לעיל
מב. ה. [מוסע"י על
לחמן ע"ג.] (ו) נרש"י
באלפסי ליחא לכל זה,
(ז) [לעיל לג:] (ח) [לעיל
מב.], (ט) [הדפס בדפוס
וילנא הוא נטעות וז"ר זה
ז"ר לפי הכת"י.] י. ע"א
בראש,

הגהות הב"ח

(א) נב' מופס היו אלא
היכי דמי: (ב) רש"י ד"ה
ומאי שנא וכי כששחרר:
(ג) ד"ה עד אחד עברי וכו'
תחת השמאלי יוסף בן
נמקי שטיט וסוד וחסם
שמעון כ"ל: (ד) ודא
דלאו יעקב הוא אלא בנו
של זה הוי:

מוסף רש"י

הכותב כל נכסיו לשני
עבדיו. שכתב שני שטרות,
כל נכסיו לזה וכל נכסיו
לזה, היטה לשלם אחד בבת
אחת לשניהם, דמלגי דלא
קדם אחד למינרו, קבו
ומשחררני זה את זה.
לפי שכל אחד זה אהב בנתי
מכירו (לעיר חב).

תוספות רי"ד

אפילו זמן אחד לכולן וזה
תופס. הי-ד לכל דכתיב
כזה היו אנשי מפלוג מלניות
גרשתי נשמות מלניות
מפלות. מתקף לה אש
אבא לה יתכן דאמר
זמן אחד לכולן וזה וזה
ליחוש כי תחמיש שהי
אבאר לה דחמישי פ'
אבאר וכל סס איש
ואשה נכתבים לכד דילמא
דעידע אבאר אחמישי
ולא אכולו מי וזה
תנא דיעי תחמיש על
שאלה שלום בתי חייסון
שכא ע שאלת שלום
שכא וזלא מי יאמר
עלמי איר אבדו דלי
מיפדשיל לי מניה ד'
יתכן שאל סס ושאל
כשר הכא נמי דכתיב
כיה איש מפלוג מלניות
מלניות מפלוג מלניות
מפלוג מלניות פ' שהאי
מפלות ע עק ארשון
ומכבר אח כולן ואכולו
משחי: וזה לה יתכן
דאמר זמן לכל אש
וזה תופס מאי אירא
שכא תופס תמידי

[illegible]

המגרש פרק תשיעי גיטין

אָפֿילו זמן אַחד לכוון נמי הי עופות. לכל אחד ואחד לפקול העליונים¹⁾ (א"כ כ' מבני איש פלוגי מנגרש פלוגי ופלוגי פלוגי) הואיל והזכיר שם איש ואשה יחד לכל אחד ואחד הי כל חד גט נעצמו ונמצא אחרון מפקסין בעדות ואין עדים מעידים אלא עליו: לר' יוחנן דאמר

כו'. האולי וכל איש ואשה נכתבים
 לבד לבד אחמי בוכן כשרים: על
 שאלת שלום חסדו. ולא על הגט: על
 שאלו. כשרים: פסול. דהוי תלמא
 כבאי נפשי ומפסקת: זמן לכל אחד
 ואחד. קא סלקא דעמינ ביום שנכתב
 זה לא נכתב זה: מאי אידיא.
 דמסלי עליונים משום איש העדים
 דמסלי עמם: ומיפוק ליה. דהוי
 טילה דר מכתבא נכתבו היים
 ונחמנו לאחר זמן שגרי לא חתמו
 העדים עד שנכתב האחרון. נחתם
 בלילה לא דוק אלמ משום ליגלא
 דמתני' נקט ליה דתנן בפרק שני ויגלא
 ה. נכתב ביום ונחתם בלילה פסול
 וכו"ל תלמוד או ליומא אחרת: כחד
 כשבא. גירס פלוני והדר
 כחד כחד כשבא גופיה גירס פלוני
 פלונית דהשתא לא מיפסלי קמאי אלמ
 משום הפסקה: דהדר כבש הכי
 כו'. דהוי לכו כל חד כבאי נפשיה
 ומיאו דהוי לישט קמאי לא משמעני
 שהעדים ידעו בכל גיטין הללו:
 ומאי שנא הא מהא דמניא כו'. ועבד
 גמר לה לה משה"ל ולא פסלין להו
 משום אלו ולחברתה: פ"ק ששחרר
 שנים בבת אחת ודמי לקמייהו
 דריש לקיש אלו פלוני ופלוני גירסו
 בשני פלונית ופלונית ואמאי בעי
 למיחדר ומכתב פלוני גירס פלונית
 ופלוני פלונית הא הכא כחד כל
 נכסי פלוני ופלוני עבדי וקמני קט כל
 הנכסים ונמצא כל אחד חזיו בן חורין
 וחזיו עבד להבדיל ומשחררים זה את
 זה חלאלה: ולא אוקימנא. בפרק
 השולח ט"ז: בשני שעורא. שכתב
 בשטר כל נכסי פלוני עבדי ובשטר
 השני כל נכסי נחומים פלוני עבדי
 ומסרן קתן צבת אחת שאלא עבד זה
 לזה הלכך קטן נכתב דהאי אמר כוליה
 דדי וזהאי אמר כוליה דדי: איש פלוני
 כו'. היינו כרבי יוחנן דלא קתני אלו
 פלוני ופלוני גירסו כו': וירוצי לקיש.
 אמאי קתני גירס דמסייעא ליה זמן
 כל אחד ואחד כו' דהא שבעים
 נקראין עמו כשר בללו זמן לכל אחד
 ואחד נמי פסילי עליונים: אבל כהא
 ורבינא בעי מטיקרא. דהא דקתני
 זמן לכל אחד ואחד כגון דכתב הכי
 דנהמני רשאו אלו פלוני ופלוני

גירטו נשמו פלווים ופלווים פלוו גיר
 בזמן לא מיפסקי: **מרתני** מי גיטן ש
 אמי אביי תחת השני וכן שמי תחמי
 אינא נקראת תחתמי העברים שש
 כלומר שו של יוסף שמעון ונמאל
 קהא: אט
 תחומים לאמ
 עבר ועד אי
 'צבוק שיטה
 דרדו נו ש
 יימין והעבר השני חס שמו
 דרעון נמאל צא תחתא שמי
 תחת השני נמאל שמו תחוס ע
 כנן יאק עט. ויבשרו שיהס
 דשמע עבר שו של ראובן דרך
 ומתמיחין דוקא נמט איש פלוו
 ונמטמיחין דוקא נמט איש פלוו

אפילו זמן אחד לכולן נמי הוי טופס אלא הכי דמי כלל דכתב אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית מחקוק לה רבי אבא לר' יוחנן דאמר זמן אחד לכולן זהו כלל ליהוש' דלמא כי חתמו סהדי אבתרא הוא דחתמי מי לא ^התניא "עדים חתומין על שאלת שלום בנט פסול חיישינן שמא על שאלת שלום חתמו לאו אייתמר דרב א"ר אבהו :לדידי מפרשאי לי מניה ערה יוחנן בשאלו פלוני ושאלו כשר לה"נ ידכתביה רבי פלוני ופלוני ופלוני ותו לרבי יוחנן דאמר זמן לכל אחד זהו טופס מאי איריא משום טופס ותיפוק ליה דהוה ליה נכתב כיום ונחתם כלילא א"ל מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי הכי אמרין משמיה דרבי יוחנן ידכתביה כהו בחד בשבא בחד בשבא א"ל רבינא לרב אשי לריש לקיש דאמר זמן אחד לכולן נמי טופס הוי ^ה וחיכי דמי כלל דכתביה רבי הכי אנו "פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית נמצאו שתי נשים מתגרשות בנט אחד והמורה אמר

וכתב לה ^ליולא ^לה ולחברתה ידהר כתב
 פלונית א"ל רבינא לרב אשי ומאי שנא מהא
 עבריו קנו ומשחררין זה את זה ולא אוקימנא
 ויתנן תניא כוותיה דריש לקיש תניא כוותיה
 הגמ איש פלוני מנרש פלונית ופלוני פלונית
 והעדים מלמטה כולן כשרים ותנתן לכל אחת ו
 מלמטה יאת שהעדים נקראים עמו כשר ר' יה
 ביניה פסול ואם לאו כשר שאין זמן מפסיק
 שכתבו כלל בתוך הגמ אנו פלוני ופלוני גירש
 גירש פלונית ופלוני גירש פלונית וזמן אחד לכל
 ותנתן לכל אחת ואחת זמן לכל אחד ואחד
 מלמטה את שהעדים נקראין עמו כשר ר"מ און
 שהזמן מפסיקן וריש לקיש מאי איריא זמן לכל
 לכולן גמי מופס הוי הני מיילי הובא דלא ערבי
 מעיקרא אי פליג להו זמן אי לא לא: ^אערי
 ושנים עדים עברים באים מתחת זה לתחת זה
 לתחת זה את שהעדים הראשונים נקראין עמו
 ויוני ועד אחד עברי ועד אחד יוני באין מתת
 גמ^ב יוליתכשר האי כראובן והאי בנן יעק
 עד כשר דכתב ראובן בן אקמא ויעקב עד
 בן וליחכשר האי ביעקב עד דהא תנן אי
 עד ואיכעית אימא^ב לעולם דכתב עד ודיעני

ולונית באחד בשבוע ופלוני גירס פלונית באחד בשבוע דרשן
 וכן וזו כדל וזו. ברוכס המגילה: שנים עברים באים מחמת.
 חזרו וחתמו מחמתן שני ישראלים יומם הדריס בחרן ויון
 חתום יוסף בן שמעון דודו ששמו שמעון בן יוסף
 העד חתום על גט שני אביו חסום על הראשון
 עדים הראשונים נקראים עמו כשר. אם העברים חת
 השמאלי כשר ובגמרא פריך אדרך אחרי מייסבל: עד
 וני באים מחמת וזו לפסח וזו עד ערב ועד יום באים
 וני חתום באין מחמת השמאל לחתם גט הימין כגון
 וזו וחתם בן שמעון בראש שיטה שניה חתם הימני נמלא
 ויוסף שמעון נמלא שמחתם גט הימין בא לחתם גט
 חתם גט השמאלי בסוף שיטה ושם אביו חתם
 גט הראשון והיוני חתם חתמו דרכו בשטה
 השני: שנים פלוני. ובגמרא מפרש טעמה:
 ידי שני עדים ראשונים: דבא פנן. במתמין
 רוב חתמי היונים זה שמחם חתם השני איש אחד
 והיהאל דלח חתם פלוני בן פלוני בעיני עד: דלאו

פז.

א"י בבן יעקב עד. תימה לר"י הי"ד
הא לא חנא אלא איש פלוני עד כשר
אור"י דפשיטא ליה דראובן קאי אבן
באילו כתב בזה"ה דראובן עד:

וְלִיתְכֶם בָּשָׂר הָאֵל בְּרֹאיוֹן בֶּן וְהָאֵל
בִּיעֶקֶב עָדָּה. פִּירוּשׁ
בְּקוֹנְטֵרַס דִּרְאוּן בֶּן מִשְׁמַע אֵלֵינוּ
שֶׁל רֹאיוֹן כִּדְרֵךְ פִּירוּשׁ חֲתִימָתוֹ יוֹנִיס
וְהָאֵל שְׁחַסֵּס חֲתֵם הַשָּׁמַיִם אֵלֵינוּ אַחֵר הָיָה
וְשָׁמוֹ יַעֲקֹב וּלְפִירוּשׁוֹ שֶׁפִּי שְׁחַסֵּס
מִחֲתִימָתוֹ יוֹנִיס כִּנְסֵם שֶׁיַּעֲקֹב
הָאֵל אֵלֵינוּ אַחֵר שִׁוְלֵל לְפָנָיו הָאֵל
הָאֵל עֲלָמוֹ בֶּן רֹאיוֹן וְפִירוּשׁ דְּמוּת לְיוֹמָר
שֶׁהֻעֲבְרָה חֲתֵם כִּדְרֵךְ חֲתִימָתוֹ יוֹנִיס
וְהָאֵל לְפָנָיו דִּרְאוּן בֶּן דְּקֹאֲמֵר הָאֵל
בֶּן יַעֲקֹב וְלֹא חֵס רֹאיוֹן לְכַתּוּם
יַעֲקֹב אֵלֵינוּ לְפִי שֶׁהָאֵל חֲתוּם וְחֲתוּם עַל
גַּם שֶׁנִּי וְנִקְרָא יִפֶּה רֹאיוֹן בֶּן יַעֲקֹב:
יִרְדְּעִין בִּיהַּ בְּהָאֵל חֲתִימָתוֹ
יִרְאָה וְדִרְאָה יִרְעִיב.
מִשְׁמַע דְּכִסְתָּמָה הָיָה לְנוּ תַּלְתִּית
יַעֲקֹב אֲבֵינָא דְּבִיעֶי קִיּוֹס מוֹתִימָה
מִסְתָּמָה הַשְּׁלִישִׁתָּה שְׁאוּמֵר בְּשִׁנִּי נִכְחַד
וְכוּ' מִכִּיר חֲתִימָתוֹ יִדּוּ אִי נִמְנִי אִיכָּא
לְמִימָר דְּמִיירִי בְּאִי' דְּלִין לִרְרִי קִיּוֹס
מוֹתִימִן כִּיּוֹן שְׁאִין עֲלֵינוּ עוֹרִירִס:
וְדִלְמָה

יוני גירש פלונית ופלוני גירש
תניא הכותב כל נכסיו לשני
שני שמרות תניא כוותיה דר'
והגן חמשה שכתבו בתוך
פלוני פלונית וזמן אחד לכולן
ת זמן לכל אחד ואחד והעדים
בן בתירא אומר אם יש ריוח
א כוותיה דריש לקיש חמשה
גשותינו פלונית ופלונית פלוני
והעדים מלמטה כולן כשרין
ריוח לכל אחד ואחד והעדים
אע"פ שאין ריוח ביניהם פסול
אחד ואחד הא אמר רב אחד
מעיקרא אבל הכא דערבינהו
שני גיטין שכתבן זה בצד זה
ים עדים יוניס באים מתחת זה
שר ^עעד אחד עברי ועד אחד
זה לתחת זה שניהם פסולין:
עד דהא תנן בן איש פלוני
כתרא וליתכשר האי בראובן
פלוני עד כשר ^הדלא כתב
הא תחמיה דלאו דיעקב הוא
ודלמא

וַיִּבְנוּ מִעֲרֹקָא אֵל לֹא הָדָר אֶפְסָקִינוּ
 מִן לַחֲמֵה הַשֵּׁי שֶׁ הָעֵד מַחֵה הָרָשָׁיוֹן
 וְיִימֵי בְּדָרְךָ הַזֶּה כָּלל חֲמִימֵה הַיּוֹנִים
 מִפִּרְשֵׁת חֲמִימֵה יוֹסֵף בֶּן שַׁמְעוֹן
 עַל כִּרְדָּיו הַיּוֹנִים מַחֵה הַשֵּׁי חֲמִימֵה
 לַמַּעֲלָה הַיּוֹמִי כֶּשֶׁר וְאֵם הַיּוֹנִים
 הָדָר עֲבָרִי וְעַד אֶחָד יוֹנִי וְעַד אֶחָד
 מִן הַיּוֹמִין לַחֲמֵה בֶּן שַׁמְעֹאן וְעַד
 הָרָשָׁיוֹן מַחֵה חֲמִימֵה שַׁמְעֵאֵל יוֹסֵף
 וְחֲמִימֵה הַיּוֹמִי דִּבְרִי מִפִּרְשֵׁת חֲמִימֵה
 וְאֵל שֶׁ אֲבִי עַל הַשַּׁמְעֹאן וְשִׁמּוֹ עַל
 יוֹנֵי כִּרְשָׁא שִׁטּוֹה שַׁחֲמִימֵה שְׁלֹא
 מִן יִחְלָא בֶּן מַחֵה הָרָשָׁיוֹן וְנִפְתָּלֵה
 וְלִיכְשֶׁר קָמָא כִּרְאֻיוֹן וְכִרְאֻי
 דִּקָּוִן וְלִיכְשֶׁר הָאֵי כִּרְאֻיוֹן בֶּן.
 הָאֵה וְשִׁמּוֹ יַעֲקֹב: דְּלֹא כִּבְשֵׁי עַד.
 : וְאֵל אֶלֶף (ו') שָׁל זֶה כִּבְשֵׁי הָאֵה:
 וְדִלְמָא

עין משפט
גר מצוה

נח א ב מר פד מהל
 נדושה הלי כה קמג
 עשן נ טושיע הליע סימן
 קל קפג ט:
 נגז ב מר ש טושיע סס
 קפג ט וכהגה:
 ס ד ה ו ז ח מר שס הלי
 יט טושיע שס וספג:
 סח נ טושיע ט סקפג
 ט:
 סב ט י מר שס הלי כה
 טושיע ס קפג ח:
 סג כ מר שס הליע:
 סד ל מר שס טושיע שס
 סקפג יח:
 סד מ מר שס טושיע
 שס סקפג ח:

[illegible]